

האלוף. צריך להיות צמוד אם יקרה משהו.
 "רס"ר המילואים לא התעצל. ניגשתי אל הנון נון*, אמר, "בדקתי אותו טוב וראיתי שאין בו זכר תת-האלוף סירב להודות בפני חיילי המילואים. לאחר חילופי דברים חריפים הסתלקה השיירה של תת-האלוף, אך לא לפני שהמילואים רשמו את מספרה של הוואליאנט הצבאית.
 כשחזרו חיילי המילואים לבסיסם, מיהר הרס"ר אל מפקדו, סגן-אלוף במילואים, בן קיבוץ גן-שמאל. הלה שמע את הסיפור, התרומת, ונסע היישר למפקדת האלוף פיקוד-הצפון, האלוף רפאל ("רפול") איתן.

אלוף-הפיקוד התלונן

על התת-אלוף

שלקח חיילים כדי

שישדחו אותו ואח

מישפחה

רפול לא האמין למישמע-אזניו. הוא הורה לברר מייד את זהותו של בעל הוואליאנט. התשובה שהגיעה הדהימה אותו:

חומרת המעשה היתה ברורה לרפול. הוא ביקש להשיג לו בטלפון את הרמטכ"ל, רבי-אלוף מרדכי ("מוטה") גור, סיפר לו על הפרשה.

מקורביו של מסרו תשובה מגומגמת להאשמות שהועלו נגד הם חזרו על גירסתו המקורית כאילו החיילים היו מופקדים על

לדיבריהם גם לא ערכו החיילים סעודת מלכים עבור ופמלייתו, אלא פרשו תכולת צידנית אחת בלבד.

תת-אלוף X לשרת את הקצינים

אלוף רפאל איתן - או את המולדת?

כונתילה, והיה הצונח הראשון במיתלה, ב-1956. בין תפקיד של סגן-מפקד חטיבת הצנחנים ומפקד-חטיבה סיים את קורס פו"ם והיה מבוגרי המחזור הראשון של המיכללה לביטחון-לאומי.

הבדלי-הרקע

הם ההבדל

בי מידחמת ששת-הימים זכה בהי- לתגבורה ולחם באוגדת טל, ולמרות

ה שיריה הקטנה של מכוניות צבאי יות מצאה לה תנייה בכביש צדדי, ליד אל-חמה שברמת-הגולן. מתוך מכונית ה- וואליאנט המפוארת והכרמל הצבאית ירדו מיספר קצינים, שהבכיר ביניהם בעל דרגת תת-אלוף. עימם יצאו מהמכוניות נשים וילדים, בני-משפחותיהם של הקצינים. מן הקומנדקר הצבאי שנילווה אל ה- שיירה קפצו במהירות ארבעה חיילים. "אנחנו יורדים לטייל למעיין", אמר אחד הקצינים לחיילים שירדו מהקומנדקר. "כשנחזור, נאכל ארוחת-צהריים."

חיילי-מילואים אחדים, שעברו ליד ה- הגנרל, לא יכלו להתאפק עוד, וניגשו אל החיילים עורכי השולחן: "מה אתם עושים כאן?" שאל רס"ר-מילואים ותיק. "המפקד אמר לנו להכין ארוחת-צהריים, היתה התשובה.
 הרס"ר החליט להמתין לתת-האלוף, כדי לקבל מפיו הסברים. סיפר אחר-כך אחד מחיילי-המילואים מיחידתו של אותו רס"ר: "בחיי, התביישנו בשביל המדים שאנחנו לובשים. לא האמנו שדברים כאלה

השירותי הגנרל

שנפצע בקנטרה, הגיע ראשון בראש צנחנים לתעלת סואץ. אחרי שכיחן כקצין חיל רגלים וצנחנים ראשי, לחם במלחמת יום-הכיפורים כמפקד-אוגדה ברמת הגולן.

נראה כי הבדלי-הרקע בין שני קצינים בכירים אלה, הם שגרמו לכך יראה את פרשת החיילים-המשרתים כבלתי-חשובה ולא מהותית, ואילו רפול הבין כי תקרית זו, שהיא נדירה וכימעט בודדת בצבא, עלולה לערער את אושיות-היסוד שעליהן בנוי צה"ל.

חילוקי-הדעות בין שני קצינים בכירים אלה אינם אישיים או פרטיים. החלטת ה-רמטכ"ל

השמש, ללא-ספק ציון-דרך בדרכו של צה"ל ובייחודיותו שלו כצבא העם.

מאת יוסי ינאי

התחנך וגדל רפול, בן ה-47 יליד תל-עדשים, על בירכי הפלמ"ח. הוא היה פועל במפעלי רימונים וציקה, לוחם בפריצת הדרך ל-ירושלים שם נפצע, מפקד-פלוגה בצנחנים שעימם השתתף בפעולת האויגוס ובפעולת כינרת, בה נפצע בשנית.

רפול נושא צל"ש על לחימתו בפעולת

יכולים לקרות בצה"ל. היינו מוכרחים לש- מוע הסבר מאמפקד. חשבנו, אולי ההסבר שלו יהיה משכנע, או שלפחות הוא יגיד לנו שמה שאנחנו רואים זה חלום, ולא מציאות. גם אם הוא היה מכחיש שהוא שם בכלל, היינו מקבלים את זה."

כשסיימו מישפחות פמליית הפיקוד את הביקור במעיין, חזרו לארוחת-הצהריים, שמחים על חוויות הטיול. החיילים שהכינו את הארוחה ניצבו בצד, לא הצטרפו לשולחן.

אולם חיילי-המילואים ניגשו אל תת-האלוף, ביקשו ממנו הסבר, "החיילים כאן לא משרתים", הסביר תת-

כשהתרחקו הקצינים עם מישפחותיהם משירת-המכוניות החונה, החלו ארבעה החיילים לעכוך. הם פרקו מהקומנדקר צידניות ובהן דיבריימאכל, פתחו קופסות-שימורים, פרסו לחם, שלפו סכינים, מזלגות וכפות, העלו מקרקעית הקומנדקר שולחן מתקפל והציבו אותו על הקרקע. מאי-שם נשלפה מפה שנפרסה על השולחן, ועליה הוצבו המעדנים שהכינו החיילים.

המבטים המבווישים ששלחו החיילים לעבר הקהל הרב שהתבונן במלאכתם, ביום השבת לפני שובע, לא הצליחו להסי- תיר את תחושת ההשפלה. לאלפי המטיי- לים בגולן באותה שבת היתה הודמנות של פז לחוות כיצד משמשים חיילי צה"ל כמשרתים אישיים של תת-אלוף, בני- מישפחתו ופמלייתו.